Temps Ordinari - Setzè diumenge

Per DavidG el dl., 17/07/2023 - 00:00

Sa 12,13.16-19
Rm 8,26-27
Mt 13,24-43

L'evangeli d'aquest diumenge descriu bé la pausa de Déu. Es a dir, l'espera necessària per a que el seu Regne vagi arribant, tot deixant que seva sigui la darrera paraula.

Els treballadors del sembrat, en adonar-se de la mala herba, voldrien irrompre en el camp abans d'hora per arrancar les tiges de jull. Però l'amo, amb l'experiència dels anys, sap com és de difícil destriar el blat de jull quan són tan tendres. Convé que creixin junts i, al temps de la sega, els serà més senzill destriar el que es vol collir del que és rebuig. Mentre, convé acceptar que convisquin el que és bo i el que no ho és. El temps mostra amb més claredat el que és fruit de Déu i del seu amor. Per això, ens cal fer la pausa de Déu per sincronitzar-nos amb l'estil del seu Regne.

La pausa de Déu no és ser condescendent amb el mal, sinó posar les llums llargues que permeten mirar més enllà del moment present. La primera reacció davant qualsevol dificultat sol ser una reacció poc discernida que, lluny de resoldre el problema, el sol agreujar. La primera reacció sol néixer de l'instint de fer desaparèixer el neguit que ens produeix la dificultat, i no de l'amor.

En efecte, el que ens proposa avui la Paraula de Déu no és una tàctica, sinó l'actitud que neix de l'amor que Déu ens té. Déu espera de nosaltres una reciprocitat en l'amor. Però aquesta ha de néixer de la llibertat de qui ha descobert per sí mateix que el seu cor no és troba enlloc més a casa que amb el Senyor. Per això cal haver triat, cal haver-se equivocat, cal haver encertat i haver après a esdevenir persona lliure capaç d'una resposta lliure. Com a educadors, pares, tutors de les noves generacions, hem d'aprendre la pausa de Déu que espera que el blat trobarà el seu lloc i la seva identitat enmig del jull. Com a seguidors de Crist, ens hem de permetre l'espai d'aprenentatge, en que la solució bona no és la immediata, sinó la que és fruit d'analitzar l'error i l'encert, atrets per l'amor.

Assimilant-nos a la seva pausa, el nostre judici primer va assemblant-se més i més al judici de Déu, cridat a ser la darrera paraula. Un judici de misericòrdia en favor dels últims i en favor dels qui humilment accepten que hi ha coses que encara els separa de Déu, i tanmateix volen seguir caminant en la seva presència.

Jesús proposa avui observar la natura i adonar-se que convé esperar, ser pacients i no forçar avenços que no farien sinó espatllar les coses. Jesús proposa també observar els processos de fermentació dels aliments on també es fa necessària l'espera i que el llevat transformi la massa, igual que passa amb els licors o amb els formatges. No és difícil imaginar-se Jesús a la casa pairal de Natzaret aprenent a gestionar la pausa.

La societat mercantilista on vivim s'esmerça en oferir-nos productes que escurcen els processos: des de la sopa instantània a les app. Estem disposats a pagar el que calgui per adherir-nos a la solució primera més que a la resposta discernida, capaç de respectar el temps d'allò altre. Ens cal acceptar més obertament la incertesa d'una solució que necessita temps, espera, mesura, alteritat... amor, en definitiva.

El temps de vacances és un temps per a freqüentar la contemplació de la natura i la vida domèstica, els llocs on Jesús precisament troba les imatges per a les seves paràboles. Tenim l'oportunitat de reconèixer en les vacances què significa la pausa de Déu, la pausa de qui ens estima tant que espera pacientment a que arribem a l'encontre definitiu ben lliures i ben conscients. ¿No és potser això el que els deixebles demanen a Jesús, quan li diuen "ensenya'ns a pregar"? ¿no és potser la pregària l'acte pel que sincronitzem el nostre temps al de Déu?

Quan reconeixem la nostra feblesa, quan nosaltres no sabem què hem de demanar per pregar com cal, l'Esperit Sant es posa en lloc nostre i intercedeix per nosaltres, diu Sant Pau. Així preguem, fent les pauses necessàries de qui aprèn a comunicar-se millor amb Déu. Si acceptem que no sabem pregar i demanem ajuda a l'Esperit Sant, descobrirem en la pausa de Déu el temps per a contemplar la natura que som i que ens envolta, contemplar la necessitat dels processos que deixen passar Déu per davant, Ell que és lent per al càstig, fidel en l'amor.

ETIQUETES
ESPERA NATURA PAUSA